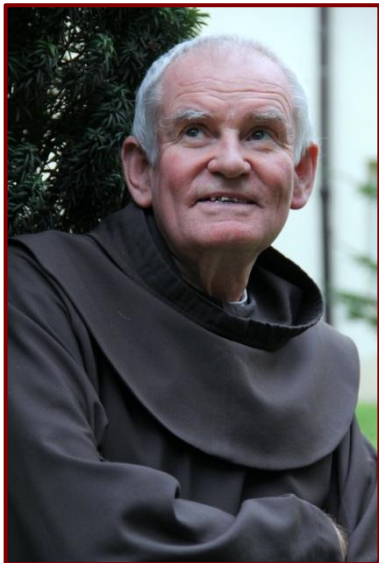

TERCIÁŘSKÉ LISTY

září 2019

Zpravodaj MBS SFŘ Pizeň
(Jen pro vnitřní potřebu MBS.)

Milovaní, zemřel Otec Michal Pometlo, OFM - v úterý 20. 8. 2019, na sv. Bernarda. Rozloučení s O. Michalem bylo v pondělí 2. září od 11 hod. u Panny Marie Sněžné v Praze. Pax et bonum! sestra Lucie

Pater Michal František Pometlo se narodil v Příbyslavi 18. října 1935 jako nejstarší ze čtyř dětí. Po základní škole se učil truhlářem v dílně svého otce, ale zároveň se chtěl věnovat studiu malířství. Nějaký čas ho na zkoušky na Akademii výtvarného umění připravoval Václav Bošík. Zasáhla však nemoc, která Františka upoutala na lůžko. Změnil práci, ale opět onemocněl, tentokrát tuberkulózou. Jako invalidní důchodce se stal kostelníkem v Příbyslavi a absolvoval kurz scénografie. V roce 1963 byl zatčen a zapojen do vykonstruovaného protistátního procesu. Za hlavu protistátního spiknutí byl označen pater František Král. Po návratu z vězení v roce 1964 se František Pometlo přestěhoval do Prahy, kde studoval večerně stavební průmyslovku a zároveň pracoval jako pomocný dělník v Československé televizi. Po maturitě v roce 1969 vstoupil tajně k františkánům a začal studovat na bohosloveckém semináři v Litoměřicích. Na kněze byl vysvěcen roku 1974, ale státní souhlas mu nebyl hned udělen. Působil v Sokolově, kde za něj ručil arciděkan. Během následujících let mu byly svěřeny další farnosti. V roce 1983 byl spolu s dalšími františkány zatčen a spolu s P. Jiřím Mazancem odsouzen za maření státního dozoru nad církvemi. Po čtyřech měsících ve vazbě je propustili na základě mezinárodního tlaku. Působil ve farnostech v pohraničí. Pastoraci se

věnoval vždy tělem i duší, když pečoval nejen o svěřené farníky, ale i o kostely, které měli nad hlavou, a tehdy měnil řeholní šat za montérky. Mnoho jich tak díky jeho přičinění nepodlehlo zkáze. Po revoluci v roce 1989 působil v Plzni a od roku 1994 žil v Praze v konventu františkánů u Panny Marie Sněžné. (z internetu; druhý snímek je z konce července 2019, kdy byl Otec Michal hospitalizován v Praze u boromejek)

Svědectví Karla Dudy

P. Michal František Pometlo OFM v mém životě zanechal a stále zanechává nesmazatelný formační otisk. Potkali jsme se v pátek, den po úmrtí mé matky, kdy jsme s otcem přišli požádat na plzeňské arciděkanství o církevní pohřeb. Tehdy P. Michal prosbu přijal a domluvili jsme datum pohřbu a potřebné náležitosti. Na konci setkání mě požádal, že má-li promluvit o mamince, rád by o ní něco věděl z jejího života. Domluvili jsme si den a hodinu setkání. Stalo se.

Přinesl jsem nějaké maminčiny fotky od jejího mládí až do té doby jejího úmrtí, vyprávěl jsem o jejích rodičích a sestře, která zemřela na španělskou chřipku, o rodině a příbuzných, o jejím povolání zdravotní sestry i o jejím nečekaném úmrtí v 56 letech při naplánované hospitalizaci, kdy jí praskl žaludeční vřed a během noci zemřela. Po smrti matky jsem se cítil velmi bídně. P. Michal pozorně poslouchal. Po pohřbu a zádušní mši mi nabídl, že mohu za ním přijít, budu-li chtít.

Potom jsme se často setkávali a on mě postupně dostával z té bídy, do které jsem se - jak jsem to vnímal - dostal. Teprve mnohem později jsem si uvědomil, co trpělivosti a laskavosti mi věnoval. Řekl mi, tvá rodina po generace byla věřící a ty? Odpověděl jsem, že ano. Nabídl mi, že to, co mám z rodinné tradice víry, využijeme, ale další cestou už půjdu k Pánu sám. Nabídl mi pomoc a já přijal.

Věnoval mi mnoho času, mnoho času jsem pobýval v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Plzni v jeho blízkosti, poznával liturgii, poslouchal P. Michala, nechal se vést a vstřebával skrze něj sílu víry od Boha. Připravoval mě pečlivě k Svátosti smíření před Velikonocemi 1983. V den zpovědi jsem byl vydán k svědectví jít za Kristem nebo ztratit sám sebe a svoji důstojnost. P. Michal byl zatčen a uvězněn. Ten den jsem šel k Svátosti smíření, tak jak jsme s P. Michalem byli domluveni. Jen zpovědník byl jiný kněz, kterého mi Pán poslal, abych učinil vše, co se mělo v těch dnech stát. Velikonoce jsem oslavil v radosti.

Věděl jsem, že u P. Michala museli najít vše o mě a mé rodině, telefon, adresu apod. Po Velikonocích jsem poznal, že jsem se nemýlil. Bohu díky, že jsem se jich přestal od těch dnů obávat. A také dodnes všech těch, kteří chtějí potírat víru v Boha. Za to patří nesmírné a trvalé díky P. Michalovi.

Setkávali jsme se po jeho propuštění do roku 1989 i poté až do jeho odchodu 20. srpna 2019. Byl mi cenným a věčným, ale i přísným rádcem. Když jsem něco potřeboval vědět nebo v něčem pomoci, nikdy neodmítl. I dnes si

mohu položit otázku: A jak by se zachoval P. Michal? Myslím, že jak tehdy i dnes od něj dostanu odpověď. Stále jej budu vidět v jeho řeholním oblečení františkánů, v soukromí, při mši svaté, v klášteře, při procházce ve Františkánské zahradě v Praze, při exerciciích. Je mým františkánem a jako sv. František mě vede k františkánské spiritualitě.

Když onemocněl, moc mě to zasáhlo a jeho odchod mě bolet a bolí. A asi to tak má i být, protože máš-li někoho rád a on se stane i tebou, bude tě to bolet i když víš, věříš, doufáš. Smrt velmi blízké osoby si člověk musí prožít, aby našel klid a vyrovnaní. Když jsme se potkali, bylo mi 30 let, když odešel je mi 67. Bylo nám dáno spolužití 37 let pozemského bytí a za to buď Bohu díky a chvála.

Když jsem byl na pohřbu bratra Michala, došlo mi, že se loučím na pozemské pouti po matce a otci s člověkem mě tak milým a významným, že se denně modlím, abych uchoval jeho odkaz do konce svého bytí. Ukazoval mi skrze Boha cestu spásy tehdy i nyní i po všechny dny budoucí.

Za vše děkuji Bohu a jeho věrnému a oddanému P. Michalu Františku Pometlovi, OFM.

Odpočinutí věčné dej mu, Pane, a světlo věčné ať mu svítí. Ať odpočívá v pokoji. Amen.

Vzpomínky na Otce Michala od sestry Anežky Jany Pachnerové, OFS

Když byl otec Michal v Plzni v 90. letech, byl ubytován na faře na náměstí naproti kostelu sv. Bartoloměje. Ještě to tenkrát nebyla budova biskupství, to ještě nebylo založeno. Tehdy jsme ho - jako skupinka mladých - navštívili při příležitosti úklidu jeho místnosti, kterou jsme mu vymalovali. Otec Michal projevil velkou radost, že jsme mu takto vypomohli. Mám na něj památku – knihu Apokryfy od Karla Čapka, kterou mně věnoval i s obrázkem františkána s pometlem v ruce.

Otec Michal uděloval svátost smíření i manželům. Byli jsme u něj s mým manželem Jaroslavem. Po svátosti smíření nás oba chytil za ramena, spojil se s námi do kroužku a řekl: „A už nezlobte!“

Při duchovní obnově pro naše terciářské bratrské společenství v roce 2017 měl Otec Michal krásná zastavení Křížové cesty v kostele. Moc mne zaujala. Po duchovní obnově, velmi vydařené, jsem mu zavolala a poprosila, jestli by mi tuto Křížovou cestu mohl poslat e- mailem. Otec Michal poprosil i o moji adresu domů. Za pár dnů mi přišla pošta, otevřu obálku a tam malý papírek a pár myšlenek z Křížové cesty. A vzkaz: „Ostatní zařizoval Duch svatý.“ I ten malý papírek je pro mne teď velmi vzácný.

V roce 2018 jsme byli na duchovní obnově v Hoješíně spolu s Karlem Dudou a Ivankou Ludínovou. Duchovní obnovu vedl otec Michal a sestra Pospíšilová. Během víkendu jsme mohli s otcem Michalem pobýt při modlitbách i v krásné zahradě. Jsem za toto poslední setkání s ním velmi vděčná. (ajp)

Jak se z naší Libušky stala Frau Nausch

V sobotu 13. července 2019 spojili své životní cesty v cestu jedinou naše františkánská sestra Libuška Schödlbauerová a její německý přítel Markus Nausch. Stalo se to ve zcela naplněném kostele sv. Anny v Javorné na Šumavě. Oddával je kněz z Markusovy farnosti za asistence P. Jana, kapucína ze Sušice. Liturgie proběhla v německo - českém provedení a byla velmi pečlivě připravena. Všichni účastníci měli k dispozici dvojjazyčné texty celé liturgie včetně promluvy. Z ní jsme se dozvěděli, že Libuška a Markus se poznali v roce 2016 právě v kostele na Javorné a v létě 2017 při výletu do Plzně to mezi nimi „zajiskřilo“. V roce 2018 pak Markus na Svaté Hoře požádal Libušku o ruku. Součástí kázání byla i tato slova: „Hodně nadějí, tužeb a očekávání se spojují ve slově láska. Tato láska vás má neustále provázet, a to může pro váš život znamenat:

jeden druhého přitahovat, aniž se pevně držíte ☼ jeden druhého opustit, aniž se odstrčíte ☼ být jeden pro druhého, ale také moci být sám ☼ jeden druhého akceptovat a nenechat padnout ☼ vzájemně se přátelsky přijímat a přitom být upřímní ☼ jeden druhého si považovat, a ne ho ponižovat ☼ jeden druhému darovat bezpečí, a ne ho vydat v šanc ☼ spolu hovořit, a ne být uzavřený ☼ jeden druhému odpouštět, a ne se ničit ☼ jeden druhému důvěřovat, a ne se chovat majetnický k druhému ☼ být zde jeden pro druhého, a ne panovat jeden druhému ☼ být si navzájem věrní, a ne otrocky závislí

Po obřadu Libuška a Markus přijímali před krásným kostelem se šindelovou krytinou velké gratulace a přání. My jsme jim za celé MBS Plzeň předali obraz františkánského kostela, ikonu Madony a knihu Františkánské prameny II a vyřídili pozdravy. (fkž, fpž)

Devadesátiny sestry Františky Věry Lodrové, OFS

Tak dnes (24. 7. 2019) poděkováním Bohu za dar 90 let mojí maminky a 91 let Václava Ptáka jsme zakončili cyklus vděčnosti za dar lásky a života. Pak bylo společné pohoštění pro rodinu sv. Františka, kam maminka a Václav jako oslavenci patří. Děkuji otci biskupovi Františkovi, P. Jiřímu Barhoňovi, P. Pavlovi Táborskému a P. Pavlovi Petrašovskému za mši svatou. Je to velký dar a nyní už můžeme oslavencům přát dobro a lásku a radost z každého dalšího dne s pomocí Boží a s námi. Děkuji všem,

kdo mi pomáhali oslavy zajistit a zejména mojí rodině a týmu Domova sv. Jiří. (z facebooku – Jiří Lodr, syn Věrky Lodrové)

Účast na slavnosti Božího těla

Karel, Pavla, Anička s manželem a Luboš se zúčastnili mše a průvodu Božího těla ve čtvrtek 20. 6. 2019 u dominikánů na Jiráskově náměstí v Plzni. Od bratří z 1. řádu přišli Jan Nepomuk, Dominik a Juniper. Pan biskup se velmi silně modlil za déšť, takže ho na závěr slavnosti bylo až dost. (flk)

Biřmování bratra Tomáše Čiháka

Dne 9. 6. 2019 přijal náš bratr Tomáš Čihák dar Ducha svatého v našem bývalém františkánském klášteře v kostele Nanebevzetí panny Marie v Plzni. Zvolil si biřmovací jméno Augustýn po svém patronu svatém Augustýnu. Byl to překrásný a slavnostní okamžik a pro mě a Tomáše byl dvakrát silnější, když to bylo ve františkánském kostele. Bylo to pro mě s vypětím sil velmi vyčerpávající, ale s pomocí Boží a sv. Františka jsem to mohl zvládnout. Před obřadem jsem byl u svátosti smíření u P. Emila Soukupa a poprosil jsem ho o modlitbu za Tomáše před obřadem a prosbu a modlitbu za Václava Škacha, aby nám shora požehnal oběma. Jsem rád, že jsem mu mohl jít za kmotra, byla to pro mě velká čest a pocta. Náš bratr Tomáš má mnoho vzácných hřiven. Chci vás, bratři a sestry, chci poprosit o modlitbu za Tomáše, aby ten plamínek, jenž mu byl svěřen, nebyl malým plamínkem, ale pochodní a Tomáš mohl zářit jako hořící keř.

Tomáši, gratuluji Ti moc a jsem rád, že jsi už ve světě dospělých, a věř, že s Duchem svatým to vše bude dobré. (Iš)

Zápis z rady MBS SFRŽ Plzeň dne 5. 9. 2019 (15.30 – 17.00 hod.)

Účast: Jarda, Karel, Jana, Milan, Luboš, Jan Nepomuk OFM

1) **dočasné pozastavení členství** podle GK čl. 56 **sestře Veronice Heleně Gibischové** - jednohlasně odsouhlaseno; Jarda napíše sestře dopis s možností se odvolat do 14 dnů

2) **přestup bratra Václava Pavla Polívky a sester Anežky Jitky Polívkové a Anežky Aleny Vadlejchové do MBS Sušice**; rada MBS vzala zdůvodněnou žádost na vědomí; Jarda naskenuje členské karty členů a Luboš je dopraví do Sušice a požádá radu MBS Sušice, aby o přijetí přestupujících členů informovala sekretariát NR

3) **přestup sestry Consolaty Marie Lhotové do MBS u pražských kapucínů**; rada MBS vzala zdůvodněnou žádost na vědomí; Jarda naskenuje členskou kartu členky a Luboš ji dopraví do MBS sv. Josefa v Praze a požádá radu MBS sv. Josefa, aby o přijetí přestupující členky informovala sekretariát NR

4) **profesní sliby Lukáše Ševčíka**; Jana a Luboš informovali o proběhlé roční formaci v Kunějovicích, které se také účastnil Tomáš Čihák. Na žádost o profesní slib br. Lukáše reagovala po projednání skutečností rada tajným hlasováním, které rozhodlo o odložení profesního slibu nejdéle na 1 rok. Jana a Luboš budou spolu s Tomášem pokračovat ve formaci.

5) **příprava mše k 94. narozeninám sestry Jiřinky Křížkové 19. 9. 2019**; zajištění následné oslavy - Jana chlebičky, Karel koláčky a gratulace, Jarda květiny, víno, bonboniéra

- 6) **připojení se ke Dni modliteb za péči o stvoření** – v neděli 8. 9. 2019; všichni jsou zváni na modlitby do kostela Všech svatých na Roudné v 16.00 hod., modlitby pak budou pokračovat u studánek, povede Jan Nepomuk OFM
- 7) **příprava volební kapituly 21. 11. 2019** - rada si dala za úkol se měsíc modlit za sestavení návrhu kandidátky, o modlitbu bude požádáno celé společenství.
- 8) **příprava slavnosti k památce sv. Františka 4. 10. 2019** - 3. 10. františkánský Transitus v kostele Všech svatých na Roudné ve 20.00 hod. (v 19.00 hod. Chvály); 4. 10. mše svatá v kostele NPM v 18.00 hod.
- 9) **štolá Otce Michala Pometla** – sestra Anežka Jitka Polívková předala radě štolu, kterou kdysi utkala a vyšila pro nyní zemřelého br. Michala Pometla OFM; štolu převzal Jan Nepomuk OFM a nabídne ji při pouti do Tachova některému z kněží (s vysokou postavou)
- Zapsal: sekretář br. František Luboš, schválil: ministr br. Antonín Jaroslav

Naše čtvrtetní formační setkání v Domečku

Dne 12. 9. 2019, na památku Jména Panny Marie, jsme se sešli v Domečku na našem prvním formačním setkání po prázdninách. Po mši svaté a nešporách jsme probírali nedělní čtení z 24. neděle v mezidobí, jeho návaznost na náš život jako františkánských terciářů, noviců nebo zatím příznivců.

Sešli jsme se v hojném počtu – Karel D., Ivanka L., Pavel Lukáš Š., Šárka G., Tomáš Č. a já. Téma Božího milosrdenství se nás všech velmi dotýkalo. Ačkoli každý z nás prošel a prochází nelehkými životními situacemi, konflikty s lidmi, nepochopením a odmítáním ze strany našich nejbližších, přátel, spolupracovníků i ostatních spoluobčanů, shodli jsme se, že máme zůstat klidní, vlídní a i v nejtěžších chvílích spoléhat na Boží milosrdenství. On bude vždy mít poslední slovo a jeho dobrota nepřestává. Vzorem je nám sv. František z Assisi, který sám uskutečňoval toto své poslání. Ať nám k tomu pomáhá i naše dobrotivá Matka Panna Maria a přimlouvá se za nás. (ajp)

O vinicích, salámech, něze a Pavlových listech

Bydlíme v klidné části Slovan, ve čtyřpatrovém domě s jedenácti byty a vcelku velkou společnou zahradou, na níž někteří z nás máme svůj kousek země s možností pěstovat cokoliv. Na jižní straně naší zahrady sousedíme s pánem, kvalifikovaným zahradníkem na penzi, který má na své zahrádce – kromě jiného – třicetiletou vinnou révu. Každý rok koncem léta nám přes plot podává košík voňavých a sladkých hroznů. Vloni jsem se osmělil a poprosil ho, zda by mi nedal sadíčku, že bych si na své parcelce začal také pěstovat víno. Dopadlo to tak, že mi letos v březnu přes plot podal dvě bedýnky s osmnácti sadíčkami ve vrhlíčcích. Co s nimi? Na náš pidizáhon se mi nevejdou. Tak jsem požádal sousedy v domě, zda bych na

společném území u severní strany zahrady, kryté za plotem dalšího souseda hřbitovními tújemi, nemohl založit malý vinohrad. S tím, že úroda za pár let bude společná. Byli trochu skeptičtí a říkali něco o vinobraní, ale souhlasili. A tak – po třech měsících piplání sadiček v koupelně (díky manželce) – putovaly sadičky na připravený záhon a od té doby koření a košatí.

Podobně to dopadlo na letošní duchovní obnově v litické Koinonii, nazvané Od Zákona k milosti. Duchovní cesta Pavla z Tarsu“. Kdo se přihlásil a myslel si, že jej v pěti dnech (3. – 7. 7. 2019) P. ThLic. Alvaro Grammatica postupně provede cestou svatého Pavla od kamenování sv. Štěpána přes Damašek a misijní cesty až k římským Třem fontánám, tak ano, to podstatné bylo připomenuto. Ale to byla ta jedna sadička vinné révy. Jinak se 64 přihlášených účastníků zabývalo mnoha tématy, jež Alvaro vybádal v Pavlově části Nového zákona a systematicky je uspořádal do jedenácti přednášek a pěti promluv. Mám 39 stránek poznámek a určitě jejich obsah nevtěsnám do tohoto poděkování. Tak jen to podstatné: apoštol Pavel nás po dvou tisíciletích stále inspiruje, a to tím, jak – určitě veden Duchem svatým – zachycuje ve svých textech (a realizuje svým působením) přechod od starozákonní k novozákonní mentalitě, od dodržování pravidel k univerzální lásce, od konkrétních rad a reakcí adresovaných konkrétním komunitám prvních křesťanů k závěrečnému odkazu (nejenom Timoteovi a Titovi, ale celé církvi) – bojujte proti judaistům (zákoníkům), věnujte pozornost bohoslužbě a pastýřům a hlásejte Boží slovo. Alvaro vysvětluje 3 etapy cesty sv. Pavla a možná každého křesťana: od Zákona k milosti, od milosti k životu v Duchu a od života v Duchu k životu v církvi. Klíčové pojmy, na nichž můžeme stavět, jsou tři: spása, víra a Písmo. S oporou v textech papeže Františka Alvaro vysvětluje tzv. teologii něžnosti a také nám předává předem nepřipravených dvanáct klíčů (indikací), k nimž dospěl v průběhu společných pěti dnů (vděčnost, soucit, radost, bratrství, něha, společná evangelizace ...). Na příkladu duchovní cesty P. Francesca Meneghiniho nám ukázal, že někdy k evangelizaci stačí ve vhodný čas zasadit „semínko“, jež v jiný vhodný čas vzejde. A tak i pozvání k ochutnávce salámu a sklenky vína může pomoci vytvářet dobré nové vztahy s osobami, jež nám nemusejí být sympatické. Ne násilnou cestou a přesvědčováním, ale často jen laskavým vztahem a neskrývaným svědectvím o živém Ježíši můžeme v pastorální oblasti následovat apoštola Pavla.

Milý Alvaro, od září přecházíš na nové působiště v Itálii, ale věříme, že jsi v Čechách zapustil kořeny a budeš se vracet. Vypěstoval jsi zde při svém působení bohatou vinici a Tvé hrozny, z nichž část

si odnášíme v bohaté míře i z této duchovní obnovy, budeme užívat i předávat dále, třeba i přes plot našim sousedům. Grande grazie Tobě i Tvému skvělému týmu. Bylo to krásné litické vinobraní. (ajš)

Modlitební setkání 12. 9. 2019

K četbě: Papež František: Gaudete et exsultate / Radujte se a jásejte - Apoštolská exhortace o povolání ke svatosti v současném světě (*Nakladatelství Paulínky, Praha 2018*) – z přípravy *Ludvíky Dagmar SpíralovéIII.*

V Mistrově světě

O tom, co je to svatost, mohou existovat různé teorie. Ale nic nemůže být poučnější než vrátit se k Ježíšovým slovům a dobrat se jeho způsobu předávání pravdy. Ježíš vysvětlil ve vší jednoduchosti, co znamená být svatými, když nám zanechal blahoslavenství (srov. Mt 5,2-12; Lk 6,20-23). Slovo „šťastný“ či „blahoslavený“ se stává synonymem slova „svatý“, protože vyjadřuje, že člověk, který je věrný Bohu a žije Jeho Slovo, dosahuje pravého života v sebedarování.

Blahoslavenství jsou křesťanovým průkazem totožnosti. Kdo se chce stát dobrým křesťanem, je zapotřebí, aby svým způsobem konal to, co říká Ježíš v promluvě o blahoslavenstvích. Ježíšova slova zde jdou velmi proti proudu vzhledem k tomu, co je obvyklé a co se dělá ve společnosti. Blahoslavenství v žádném případě nejsou lehká či povrchní. Můžeme je žít jedině, pokud nás prostoupí Duch svatý celou svou silou a osvobodí nás od slabosti sobectví, lenosti a domýšlivosti.

„Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.“ *Být chudí v srdci - to je svatost.* Ježíš nazývá blahoslavenými chudé v duchu, ty, kdo mají chudé srdce, do něhož může vstupovat Pán svojí ustavičnou novostí. Lukáš nemluví o chudobě „v duchu“, nýbrž říká, abychom byli „chudí“ a dost (srov. Lk 6,20), a tak nás také vyzývá ke střídmemu a prostému životu. Takto nás volá, abychom sdíleli život těch nejnuznějších, život vedený apoštoly, a vposledku tak napodobovali Ježíše, který, „ačkoli bohatý, stal se pro nás chudým“ (2 Kor 8,9).

„Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou zemi za dědictví.“ *Reagovat tichou pokorou – to je svatost.* Ve světě, který je od počátku plný nepřátelství, kde se každý domnívá, že má právo povyšovat se nad ostatní, Ježíš nabízí jiný styl: mírnost. Říká: „Učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek“ (Mt 11,29). Díváme-li se na druhé s jemnocitem a mírností, aniž bychom se cítili nadřazení, můžeme jim podat pomocnou ruku a zamezíme plýtvání energií na zbytečné hořekování. Svatý Pavel navrhuje, abychom bratru jeho špatné skutky upomenuli „v duchu mírnosti“ (srov. Gal 6,1). Podotýká však: „dávej pozor každý sám na sebe, aby ses nedostal do pokušení i ty“ (). I vlastní víru a svá přesvědčení je třeba hájit s jemností (1 Petr 3,16). Dokonce s odpůrci se má nakládat s vlídností (2 Tim 2,25).

„Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni.“ *Umět plakat s druhými – to je svatost.* Člověk, který vidí, jak se věci skutečně mají, se nechá proniknout bolestí a pláče ve svém srdci, je schopen dosáhnout hloubky života a být opravdu šťastný. Takový člověk je potěšen Ježíšovou útěchou a nikoli tou, kterou skýtá svět. Tak je možné mít odvahu ke sdílení utrpení s druhými a neutíkat před bolestnými situacemi. Takto lze objevit, že život má smysl, když podporujeme druhé v jejich bolesti, chápeme úzkosti druhých a přinášíme jim úlevu.

„Blahoslavení, kdo lační a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.“ *Hledat spravedlnost hladem a žízni je svatost.* Jsou lidé, kteří takto intenzivně touží po spravedlnosti a přejí si ji velice silně. Ježíš říká, že budou nasyceni, takže dříve či později spravedlnost přijde. Avšak spravedlnost, kterou navrhuje Ježíš, není ta, kterou hledá svět, nezájmová je pošpiněna nízkými zájmy a tak či onak je manipulována. Tato spravedlnost se začíná uskutečňovat v životě každého, jakmile jsou přijímána spravedlivá rozhodnutí, a vyjadřuje se úsilím o spravedlnost pro chudé a slabé.

„Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství.“ *Dívat se a jednat milosrdně – to je svatost.* Milosrdenství má dva aspekty: dát, pomáhat a sloužit druhým a také odpustit a chápat. Dát a odpustit je pokusem reprodukovat ve svém životě drobný odlesk dokonalosti Boha, který dává a odpouští překypujícím způsobem.

„Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.“ *Uchovat srdce čisté ode všeho, co špiní lásku, je svatost.* Vztahuje se na toho, kdo má prosté, ryzí srdce bez přetvářky, protože srdce, jež umí milovat, nenechá vstoupit do svého života nic, co tuto lásku ohrožuje, oslabuje nebo uvádí do nebezpečí. Srdcem jsou v Bibli naše pravé úmysly, to co skutečně hledáme a přejeme si, navzdory tomu, co ukazujeme. Je pravda, že není lásky bez skutků, ale toto blahoslavenství nám připomíná, že Pán očekává oddanost vůči bratru plynoucí ze srdce. Když srdce miluje Boha a bližního (srov. Mt 22,36-40), a je to jeho pravý úmysl, nikoli prázdná slova, pak je toto srdce čisté a může vidět Boha.

„Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny.“ *Rozsévát pokoj kolem nás – to je svatost.* Mírumilovní jsou zdrojem pokoje, budují mír a sociální přátelství. A těm, kdo se snaží rozsévát všude pokoj, Ježíš dává překvapivý příslib: „Budou nazváni Božími syny“ (Mt 5,9). Není snadné budovat tento evangelní pokoj, který nevyklučuje nikoho, nýbrž integruje i ty, kteří jsou trochu divní, blázniví, nedůtkliví a komplikovaní, lidi vyžadující pozornost, odlišné a těžce životem zkoušené lidi i ty, kteří mají jiné zájmy.

„Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království.“ *Vydávat se denně cestou evangelia, ačkoli to způsobuje problémy – to je svatost.* Ježíš připomíná, kolik lidí je a bylo pronásledováno jednoduše proto, že se zasazovali o spravedlnost a plnili svoje

závazky vůči Bohu i druhým. Mluvíme ovšem o nevyhnutelných pronásledováních, nikoli o těch, která bychom si mohli sami způsobit špatným jednáním vůči druhým. Svátý není odtažitým excentrikem, který je nesnesitelný svojí marnivostí, negativitou a záští.

Hlavní pravidlo jednání: V 25. kapitole Matoušova evangelia (vv.31-46) se Ježíš vrací k jednomu z těchto blahoslavenství, ve kterém prohlašuje blahoslavenými milosrdné. Hledáme-li svatost, která je milá Bohu, najdeme právě v tomto textu pravidlo jednání, na jehož základě budeme souzeni: „Měl jsem hlad, a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a dali jste mi napít; byl jsem na cestě a ujali jste se mně, byl jsem nahý, a oblékli jste mě; byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste ke mně“ (Mt 25,35-36). Nejde jen o prokázání několika dobrých skutků, nýbrž o hledání změn s cílem obnovit spravedlivé sociální a ekonomické systémy tak, aby už nedocházelo k exkluzi.

Ideologie, které mrzačí jádro evangelia: Ideologie nás někdy přivádějí ke dvěma neblahým omylům. Na jedné straně je omyl těch křesťanů, kteří tyto požadavky evangelia oddělují od osobního vztahu k Pánu, od vnitřního spojení s Ním, od milosti. Takto se křesťanství transformuje na pouhou nevládní organizaci, čímž se mu odnímá jasná spiritualita, kterou tak dobře prožívali a projevili svatý František z Assisi, svatý Vincenc de Paul, svatá Tereza z Kalkaty a mnozí jiní. U těchto velkých světců ani modlitby, ani láska k Bohu, ani četba evangelia neumenšily nadšení a účinnost jejich služby bližnímu, nýbrž docela naopak. Neblahý a ideologický je také omyl těch, kteří nedůvěřují sociálnímu nasazení druhých a považují ho za projev povrchnosti, zesvětštění, sekularizace, imanentismu (pozn.: imanentismus = existuje jen to, co si myslíme), komunismu a populismu. Buď jej relativizují, jako by považovali jiné věci za důležitější, anebo se zajímali jen o určitou etiku či důvod, které hájí.

Nejmilejší bohoslužba: Mohli bychom si myslet, že oslavujeme Boha jen bohoslužbou a modlitbou anebo jen dodržováním některých etických norem. Zapomínáme, že kritérium hodnocení našeho života, je především to, co jsme učinili druhým. Modlitba je cenná, pokud živí každodenní prokazování lásky. Naše modlitba je autentická, pozorujeme-li, do jaké míry se náš život proměňuje ve světle milosrdenství. Bůh nepotřebuje naše oběti, ale chce, abychom je přinášeli ze své zbožnosti k užítku bližního. Kdo má touhu doopravdy oslavit Boha svým životem a skutečně touží po svém posvěcení, aby svojí existencí oslavil Svatého, je povolán se soužit, strávit a vyčerpat ve snaze o prokazování skutků milosrdenství. Síla svědectví světců spočívá v životě podle blahoslavenství a podle pravidla jednání z posledního soudu (srov. Mt 25,31-36). Svátý otec doporučuje často si číst tyto velké biblické texty, připomínat si je, modlit se s nimi a pokoušet se je ztělesnit. Budou nám k užítku a opravdu nás učiní šťastnými.

K zamyšlení: *Jak se Ti daří naplňovat jednotlivá blahoslavenství? (Ibs)*

Náš kalendář

čtvrtek 26. 9. Sdílíme se (se sv. Klárou) – 16.30: společná návštěva výstavy v Galerii Masné krámy **Kubišta - Filla. Plzeňské dispute**

čtvrtek 3. 10. – 20.00: **Transitus svatého Františka** v kostele Všech svatých na Roudné (od 19.00 tamtéž společné Chvály); původní modlitební setkání přesunuto na 24.10.

pátek 4. 10. – 18.00: **slavnost svatého Františka** v kostele NPM; potom agapé ve farním sále (příprava agapé v 16.00)

čtvrtek 10. 10. Pomáháme (se sv. Anežkou) – 16.30: formace s Anežkou Janou Pachnerovou (Domeček bratří františkánů, Komenského 17, Plzeň); / 17.00 – návštěva někoho ze (starších) sester / bratří – dle domluvy

čtvrtek 17. 10. Setkáváme se (se sv. Františkem) - 15.30: příprava agapé ve farním sále; 16.00: adorace v kostele NPM, **16.30: mše svatá k nedožitým narozeninám P. Michala Pometla, OFM**, v kostele NPM, 17.00: vzpomínková prezentace na život O. Michala; 17.30 setkání společenství ve farním sále (nešpory, organizační záležitosti, formace, agapé ...)

čtvrtek 24. 10. Modlíme se (se sv. Antonínem) - 17.00: společná modlitba v kapli; pak ve farním sále debata nad četbou z Apoštolské exhortace o povolání ke svatosti v současném světě **Gaudete et exultate** (IV. kapitola – Některé vlastnosti svatosti v současném světě); připravuje Zdislava Anežka Anna Karpíšková, OFS

čtvrtek 31. 10. Sdílíme se (se sv. Klárou) – 16.30: společná návštěva výstavy Křehká krása motýlů v Národopisném muzeu Plzeňska, nám. Republiky 13, Plzeň (plné vstupné 40 Kč)

Pozn.: někdy může dojít k dílčím změnám. Kdo z vás se neúčastní aktivit MBS pravidelně každý čtvrtek, raději si prosím ověřte na telefonu 607 607 511, že je vše podle plánu. Děkujeme.

SLAVÍME v září a říjnu 2019

Profese: Anežka Jana Pachnerová (15. 9. 2011), Jan Nepomuk Svoboda (věčné sliby – 15. 9. 2012), Františka Římská Pavla Ženíšková a František Karel Ženíšek (17. 9. 1985), Antonie Jana Vlnářová (6. 10. 1972), Františka Věra Lodrová (18. 10. 1993) –

25 let

Narozeniny: Ludvík Milan Kučera (9. 8.), Radek Melcher (17. 8.), Benigna Jiřina Křížková (21. 8.), Antonín Jaroslav Šedivý (22. 8.), Blanka Ludmila Škodová (12. 9.), Jan Nepomuk Svoboda (20. 10.)

Přejeme hojnost Božího požehnání!

Redakční rada:

František Karel Ženíšek, František Luboš Kolafa, Ludvík Milan Kučera, Anežka Jana Pachnerová, Antonín Jaroslav Šedivý.

<http://www.mbssrplzen.estranky.cz/>

<https://www.facebook.com/mbsplzen>

